

Liturgický program

PONDELOK 18. január

Svätý Atanáz a Cyril

2 Pt 1, 20 – 2, 9, zač. 66; Mk 13, 9 – 13, zač. 59
(HS: 154; PZ: 108)

07.00 + Mikuláš, Michal, Terézia, Jozef

UTOROK 19. január

Prepodobný Makarios Egyptský

2 Pt 2, 9 – 22, zač. 67; Mk 13, 14 – 23, zač. 60
(HS: 155; PZ: 109)

17.00 + Michal, Anna, Milan

STREDA 20. január

Prepodobný Eutymios Velký

2 Pt 3, 1 – 18, zač. 68; Mk 13, 24 – 31, zač. 61
(HS: 355; PZ: 332)

17.30 + Ján Chomjak

ŠTVRTOK 21. január

Prepodobný Maxim Vyznávač

1 Jn 1, 8 – 2, 6, zač. 69; Mk 13, 31 – 14, 2, zač. 62
(HS: 157; PZ: 112)

17.00 za zdravie a požehnanie Petra s rodinou

PIATOK 22. január

Apoštol Timotej. Prepodobný mučeník Anasztáz Perzský. Volníca

1 Jn 2, 7 – 17, zač. 70; Mk 14, 3 – 9, zač. 63
(HS: 159; PZ: 114)

17.00 za zdravie a požehnanie Jozefíny s rodinou

SOBOTA 23. január

Hieromučeník Klement

2 Tim 3, 1 – 9, zač. 295; Lk 20, 45 – 47. 21, 1 – 4, zač. 103 (HS: 160; PZ: 115)

07.00 + Michal, Katarína, Štefan

NEDELA 24. január

Nedeľa o márnotrattnom synovi

Prepodobná Xénia Rímska

1 Kor 6, 12 – 20, zač. 135; Lk 15, 11 – 32, zač. 79
(HS: 147, 202; PZ: 97, 164); 2. hlas

svätá liturgia v Eutine o 10.00

PONDELOK 25. január

Svätý Gregor Teológ

1 Jn 2, 18 – 3, 10, zač. 71; Mk 11, 1 – 11, zač. 49
(HS: 356; PZ: 334)

07.00 za zdravie a požehnanie Jozefa, Márie, Marty a Miroslava

UTOROK 26. január

Prepodobný Xenofont, jeho manželka Mária a synovia

1 Jn 3, 10b – 20, zač. 72; Mk 14, 10 – 42, zač. 64
(HS: 155; PZ: 109)

17.00 + Anton, Konštantín, Juraj, Jozef, Barbora

STREDA 27. január

Prenesenie ostatkov Jána Zlatouštieho

1 Jn 3, 21 – 4, 6, zač. 73; Mk 14, 43 – 15, 1, zač. 65 (HS: 301; PZ: 275)

17.00 + Peter

ŠTVRTOK 28. január

Prepodobný Efrém Sýrsky

1 Jn 4, 20 – 5, 21, zač. 74; Mk 15, 1 – 15, zač. 66
(HS: 157; PZ: 112)

17.00 + Miroslava

PIATOK 29. január

Traja svätitelia: Bazil Velký, Gregor Teológ a Ján Zlatoušty. Volníca

2 Jn 1, 1 – 13, zač. 75; Mk 15, 22. 25. 33 – 41, zač. 68 (HS: 358; PZ: 335)

17.00 + Vladislav

SOBOTA 30. január

Mäsopöstna sobota – prvá zádušná

1 Kor 10, 23 – 28, zač. 146; Lk 21, 8 – 9. 25 – 27. 33 – 36, zač. 105 (HS: 162; PZ: 116)

07.00 + za zosnulých zapísaných v Knihe hramôt

NEDELA 31. január

Mäsopöstna nedeľa – o Kristovom súde

1 Kor 8, 8 – 9, 2, zač. 140; Mt 25, 31 – 46, zač. 106
(HS: 145, 203; PZ: 99, 165); 3. hlas 11.00

Zdroj: Slovo

FARSKÝ HLÁSNÍK

Farnosť Narodenia Presvätej Bohorodičky v Ľubovci 02/2016

Modlitba a modlitba

Lk 18, 10 – 14

Viete, koľko ľudí sa denne modlí po celom svete? Nepoznám odpoveď. Ale určite nie toľko, koľko ich momentálne na svete žije. Dokonca aj my, ktorí sa nazývame veriacimi, niekedy v modlitbe zlyhávame. Napriek tomu však Boh počuje deň za dňom, v každej chvíli množstvo zaujímavých slov na svoju adresu. A často sa stáva aj to, že ľudia ani nečakajú a netúžia po nejakej odpovedi z Božej strany. Podobnosť, ktoré v dnešnom evanjéliu Ježiš hovorí, nám pomáha pochopiť, ako sa na modlitbu díva Boh sám.

Dvaja ľudia vstúpili do chrámu modliť sa. Jeden bol farizej, druhý mýtnik. Ježiš hovorí, že obaja prišli do chrámu s rovnakým cieľom. Obaja sa prišli modliť. Obaja vstúpili do Božej blízkosti, do Božieho domu. A tu sa všetko, čo mali spoločné, končí.

Farizej v podobnosti predstavuje stesnenú dokonalosť. „Bože, ďakujem ti za to, aký som. Nie som vydierač, nie som nespravodlivec, nie som cudzoložník a nie som ani ako tento mýtnik – zapredanec a mamónár. Postím sa pravidelne dva razy do týždňa. Dávam desiatky zo všetkého, čo mám, nielen z toho, čo mi

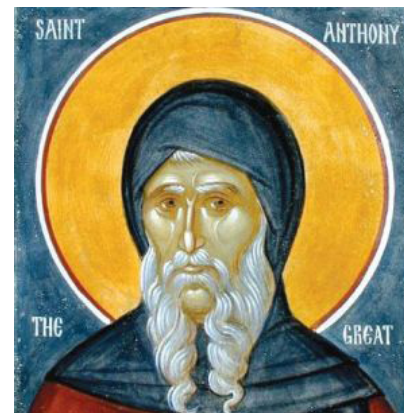
ukladá zákon.“

Na osobe mýtnika zase Ježiš ukazuje, že pre Boha niet stratenej existencie. To, čo ho najviac charakterizuje, je postoj pokory. Zostane stáť ďaleko vzadu. Neodváži sa ani pozrieť smerom hore. Bije sa do prs zo slovami: „Bože, buď milostivý mne hriešnemu.“ A je vypočutý. Boh ho omilostil. Našiel milosť u Boha.

Bože, buď milostivý mne hriešnemu! Zázračné slová? Nie. Zázračná je pokora. Cnosť, ktorá v tomto svete akosi nemá miesto. Heslom dneška pokojne môže byť to staré biblické pukušenie: byť ako Boh. Pravá pokora je vždy spojená s Bohom. To nie je služobnícka či otrocká poníženosť. Je to poznanie vlastnej ničoty a úbohosti popri Božej veľkosti a láske. Poznanie, ktoré nás neubíja a neničí, ale naopak dvíha nás a teší, lebo napriek tomu, akí sme, on nás miluje.

Kiež by sme na to pamätali pri každom našom vstupe do chrámu. Kto sme a kam sme to prišli. Čo tu hľadáme a čo si chceme odtiaľto odnieť. Nech nám zázrak pokory neprináša úžitok len od Boha, ale aj zo strany ľudí.

otec Marek

Oznamy

► Volnica

V piatok 22. januára, pred Nedeľou o márnotratom synovi, je volnica.

V piatok 29. januára je z príležitosti sviatku Troch svätiteľov: Bazila Veľkého, Gregora Teológa a Jána Zlatoústeho tiež volnica.

► Púť do Lutiny

Ako súčasť prežívania Svätého roku milosrdenstva, ktorý vyhlásil Svätý Otec František vás všetkých pozývam na púť do baziliky minor v Lutine. Je to jeden zo siedmich chrámov našej Prešovskej archieparchie, kde možno v Roku milosrdenstva prejsť Bránou milosrdenstva a získať plnomocné odpustky. O podmienkach sme písali vo Farskom hlásniku č. 1/2016 (byť vyspovedaný; zúčastniť sa na liturgii a prijať Eucharistiu; pomodliť sa na úmysel Svätého Otca; mať snahu kresťanskej dokonalosti). V našej farnosti už v tento deň svätá liturgia nebude. Autobus príde najprv o 8.30 hod. do Ruských Peľkan a potom do Ľubovca na strednú zastávku o 8.45 hod. Cena je 3 eurá na osobu.

► Zádušná sobota

Sobota 30. januára je prvou zádušnou sobotou v tomto roku. Svätá liturgia za zosnulých zapísaných v Knihe hramôt spolu s panychídou bude ráno o 7.00 hod. Každý, kto si chce obnoviť hramoty na tento rok, môže tak urobiť v priebehu týždňa v sakristii u cerkovníčky p. Rusinkovej.

► **Sväté liturgie v Nedeľu o márnotratom synovi 24. januára:** 10.00 Ľutina

► **Sväté liturgie v Mäsopôstnu nedeľu 31. januára:** 08.00 Ruské Peľkany; 09.30 Janov; 11.00 Ľubovec. V túto nedeľu bude pri všetkých svätých liturgiách zbierka na podporu našich cirkevných škôl a Gréckokatolíckej teologickej fakulty.

Prepodobný Anton Veľký

Narodil sa v roku 261 v Kóme v Egypte. Už ako malý chlapec si zaľúbil rozjímanie a modlitbu. Keď podrástol, počul katechézu na Kristove slová: „Ak chceš byť dokonalý, choď, predaj, čo máš, rozďaj chudobným a budeš mať poklad v nebi.“ (Mt 19, 21) Slová sa rozhodol vyplniť. Majetok zdedený po rodičoch rozdelil na dve rovnaké časti, jednu nechal sestre a druhú rozdelil chudobným. Potom odišiel do púšte horného Egypta a zveril sa vedeniu jedného svätého starca. Neskôr svojho učiteľa opustil a žil osamote. S duchovnými cvičeniami spájal manuálnu prácu. To, čo týmto spôsobom urobil, priateľ sv. Antona odnášal na trh do mesta, tam to predával a kupoval za to nevelá živnosti. Z toho, čo zvýšilo, rozďával chudobným. Hoci sv. Anton viedel taký prísny život, predsa na neho útočili rôzne pokušenia, trápili ho pochybnosti o spôsobe života, ktorý si vybral, vznikali v ňom myšlienky pýchy a silno sa prebúdžali aj pokušenia tela. Jaskyňa, v ktorej sv. Anton prebýval, nebola ďaleko od jeho rodného mesta. No rozhodol sa odísť ďalej do púšte. Preplavil sa cez rieku Níl a dostal sa na vrchol jednej hory. 20 rokov žil na tom mieste, nikoho nevidel okrem svojho priateľa, ktorý mu prinášal chlieb. Mnoho mládenčov sa zhromaždilo okolo neho s rozhodnutím nasledovať Spasiteľa a naplniť evanjeliové rady. Kvôli nim opustil horu a založil prvý monastier, ktorý sa nazýval Faium. Počet žiakov sa tak zväčšoval, že po 10 rokoch bola celá Thébska púšť obývaná mníchmi a Anton bol prinútený zakladať ďalšie monastieri. Keď cítil, že sa blíži jeho koniec, zavolał dvoch žiakov, Makara a Atanáza, ktorí u neho žili 15 rokov, a prosil ich, aby ho po smrti pochovali jednoducho a jeho hrob nikomu neukazovali. 17. januára 366 odovzdal svoju dušu Bohu po prežití 105 rokov. Telo bolo nájdené v roku 561 a teraz sa jeho ostatky nachádzajú v Arles vo Francúzsku v Chráme sv. Juliany.

Duchovné otázniky

Na stránkach nášho Farského hlásnika sme už viac ako pred rokom začali vyučovanie o sviatostiach, ktoré máme v Katolíckej cirkvi. Najprv to bol všeobecný úvod, a potom sme si postupne a podrobnejšie prešli sviatosť krstu a sviatosť myropomazania. Teraz budeme pokračovať sviatosťou Eucharistie, ktorá je tretou v poradí a zároveň je poslednou z iniciálnych sviatostí. Skôr, než si uvedieme, čo píše o Eucharistii Katechizmus Katolíckej cirkvi a tiež Kódex cirkevného práva, pozrieme sa na túto sviatosť z pohľadu pastorácie.

Eucharistia

Pamätám si, že v čase detstva, keď som sa pripravoval s rovesníkmi v dedine na svoje prvé sväté prijímanie a učili sme sa základné veci s tým spojené, nesedelo mi poradie sviatosti Eucharistie a pokánia. Stále sa najprv uvádzala Eucharistia a až potom pokánie. Ale my sme sa museli najprv pripraviť na spoveď, až tak sme mohli pristúpiť k svätému prijímaniu. Prehodené poradie mi prišlo ako tlačová chyba, ktorá sa stále opakovala. Až oveľa neskôr som poznal ten pravý dôvod. Spomínali sme ho pri všeobecnom úvode k sviatostiam. Bola to prax prvých kresťanov, ktorí prijímali krst ako dospelí. Hneď po krste nasledovalo vkladanie rúk a pomazaním udelenie daru Svätého Ducha vo sviatosti myropomazania. Zároveň mohli tí, ktorí boli očistení zo všetkých svojich hriechov vodou krstu, prijímať Eucharistiu – Chlieb života.

Prvé vedomosti o sviatosti Eucharistie väčšinou získal každý z nás práve pri tej svojej príprave k prvému svätému prijímaniu. Príprava najčastejšie spočívala v preberaní otázok a odpovedí (naklepkaných na písacom stroji cez kopírak). To sme sa museli naučiť naspamäť spolu

s niektorými základnými modlitbami. Otázka – odpoveď. Viac sa nerozoberalo. Základná poučka o sviatosti Eucharistie hovorila, že je to skutočné telo a krv Ježiša Krista pod spôsobom chleba a vína. Potom sa zvyklo uviesť, že nám Ježiš dal seba samého pri poslednej večeri. Tesne pred svojim utrpením a smrťou na kríži. Vzal do svojich rúk chlieb a povedal: „Vezmite a jedzte, toto je moje telo.“ Potom vzal kalich a povedal: „Pite z neho všetci, toto je moja krv.“ Dôležitou informáciou tiež bolo, že v každej maličkosti čiastočke je ukrytý celý Ježiš, a preto bolo potrebné dávať pozor na každú omrvinku, aby sme sviatosť Eucharistie nezneuctili. Potom, že na sväté prijímanie sa pripravujeme eucharistickým pôstom. V prípade, že sme spáchali ťažký hriech, môžeme k Eucharistii pristúpiť až po svätej spovedi.

Všetky tieto základné pravdy a pravidlá stále platia. Ono sa na nich ani nemá čo zmeniť. Lenže poznať, čo sviatosť Eucharistie naozaj je (napriek tomu, že každá sviatosť pre nás stále zostáva aj tajomstvom), sa dá lepšie, ak vychádzame z otázky: Načo nám Ježiš Eucharistiu dal? A o tom si poviem nabudúce.

otec Marek